

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/148/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714208152
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714208152.1

Uznesenie

Okresný súd Martin v právnej veci navrhovateľa: F. H., J.. X.X.XXXX, G. E. Š., XXXXX E. Š., proti odporcovi: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08, IČO: 35 697 270, právne zastúpenému URBANY Partners, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o návrhu navrhovateľa na obnovu konania, vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10Ro/354/2010, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10Ro/354/2010 zamietla.

II. Súd návrh navrhovateľa na nariadenie odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Martin č.k. 10Ro/354/2010-27 zo dňa 19.5.2011 zamietla.

III. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 13.6.2014 (č. I. 1 súdneho spisu) domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10Ro/354/2010 podľa § 228 ods. 1 písm. a/, b/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Súčasne žiadal odklad vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu. V dôvodoch návrhu uviedol, že dňa 28.5.2014 sa od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dozvedel o dôvode obnovy a to existencii rozhodnutí Európskeho súdneho dvora, ktorými boli rozhodované obdobné spory ako bolo konanie 10Ro/354/2010, v ktorom bol odporcom. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza z 14.3.2011 sp. zn. 15C/7/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 9.5.2011 sp. zn. 18Co/136/2010 a ďalšie rozhodnutia slovenských súdov, kde boli posudzované rovnaké spotrebiteľské zmluvy a v súvislosti s nimi neprijateľné zmluvné podmienky, na základe ktorých mala byť zmluva vyhlásená za absolútne neplatnú, a preto nemal byť spoločnosť Orange Slovensko, a.s. nárok priznaný. Odkázal tiež na čl. 6 ods. 1 Smernice 93/73/EHS a čl. 38 Charty základných práv a rozsudky Európskeho súdneho dvora v spotrebiteľských sporoch. Ďalej žalobca poukázal na ust. § 228 ods. 1 písm. a/, b/ a e/ OSP a uviedol, že sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní, a ktoré zakladajú dôvod obnovy. A ďalej poukázal na skutočnosť naliehavosti a oprávnenosti povolenia obnovy konania nakoľko v samotnom exekučnom konaní sa mu už nepodarí zvrátiť exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, nakoľko platobný rozkaz je rozhodnutím súdu a je právoplatný. K návrhu nepriložil žiadne listinné dôkazy.

Súd v súvislosti s uvedeným návrhom na obnovu konania si pripojil k nahliadnutiu spis sp. zn. 10Ro/354/2010 a oboznámil sa s platobným rozkazom č.k. 10Ro/354/2010-27 zo dňa 19.5.2011, právoplatným dňa 15.6.2011.

K návrhu sa ďalej vyjadril odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným súdu dňa 9.7.2014 (č.l. 14 súdneho spisu), v ktorom navrhol návrh na obnovu v celom rozsahu zamietnuť. Ako dôvod uviedol nesplnenie subjektívnej 3 mesačnej premlčacej lehoty navrhovateľom na podanie návrhu na povolenie obnovy konania. Súčasne uviedol, že podľa Nálezu Ústavného súdu

Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 108/2012-12 nemôže byť judikatúr slovenských súdov považovaná za skutočnosť, na základe ktorej možno požiadať o obnovu konania. Ďalej poukázal na to, že inštitút obnovy konanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a odporca sa mal prednostne domáhať zmeny rozhodnutia podaním odporu ako riadneho opravného prostriedku. Záverom ešte poukázal na to, že navrhovateľ nedisponuje žiadnymi novými dôkazmi, ktoré nemohli byť použité v pôvodnom konaní a naopak argumentuje dôvodmi, ktoré ešte len nastanú a to do úvahy pripadajúcou exekúciou.

K vyjadreniu odporcu sa opätovne vyjadril navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 11.8.2014 (č.l. 22 súdneho spisu), v ktorom poukázal už len na dôvody obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. e/ OSP. Na preukázanie dôvodnosti svojho návrhu použil rozsudok Európskeho súdneho dvora C 618/10 Banco Español de Crédito SA/Joaquín Calderón Camino ako aj uznesenie Okresného súdu Trebišov zo dňa 8.8.2013 sp. zn. 13C/115/2013 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach 4Co/312/2013 zo dňa 31.10.2013.

Súd vo veci nariadil ústne pojednávanie za účasti právneho zástupcu odporcu, ktorý na pojednávaní zotrval na všetkých tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k návrhu na obnovu a žiadal návrh zamietnuť. Navrhovateľ a odporca sa pojednávania nezúčastnili. Navrhovateľ mal vykázané doručenie predvolania dňa 10.11.2014, svoju neúčast' neospravedlnil.

Súd sa na pojednávaní oboznámil s listinnými dôkazmi doručenými účastníkmi, spisom 10Ro/354/2010 ako aj uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 8.8.2013 sp. zn. 13C/115/2013 a uznesením Krajského súdu v Košiciach 4Co/312/2013 zo dňa 31.10.2013.

Podľa § 228 ods. 1 OSP právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky toho porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 229 OSP obnova konania nie je prípustná proti rozsudkom

- a) ktorými sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že tu nie je;
- b) ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak.

Podľa § 230 ods. 1 OSP návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 OSP po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného

- a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestno-právnych predpisov zrušený,
- b) podľa § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
- c) podľa § 228 ods. 1 písm. c),
- d) podľa § 228 ods. 1 písm. d)
- e) podľa § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 230 ods. 3 OSP navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Podľa § 232 ods. 1 OSP návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 230 ods. 2 OSP pre konanie obnovy platia primerane ustanovenia o konaní v prvom stupni.

Podľa § 234 ods. 1 OSP návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa § 234 ods. 2 OSP, ak súd zamietá návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Súd z pripojeného platobného rozkazu Okresného súdu Martin č. k. 10Ro/354/2010-27 zo dňa 19.5.2011 zistil, že v tom konaní súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 778,29 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 778,29 eur odo dňa 18.9.2009 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. V súlade s § 228 ods. 1 a § 229 OSP súd konštatuje, že je prípustné podanie návrhu na obnovu konania žalobcom voči právoplatnému výroku platobného rozkazu Okresného súdu Martin.

Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré OSP pre podanie návrhu na obnovu konania predpisuje. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt - subjektívnej, t.j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť a objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia. Trojmesačná subjektívna lehota plynie v rámci trojročnej objektívnej lehoty, čo znamená, že najneskorší moment možnosti uplatnenia návrhu na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia s taxatívne stanovenými výnimkami v § 230 ods. 2 OSP.

Návrh na obnovu konania bol podaný v trojročnej objektívnej lehote. Právoplatnosť platobného rozkazu Okresného súdu Martin č. k. 10Ro/354/2010-27 zo dňa 19.5.2011, pri ktorom navrhuje navrhovateľ obnovu konania, nastala dňa 15.6.2011 a návrh bol podaný na súde dňa 13.6.2014 (č. I. 1 súdneho spisu).

Súd pri posudzovaní, či bola zachovaná subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania podľa § 230 ods. 1 OSP mal za to, že navrhovateľ nepreukázal splnenie tejto lehoty. Začiatok trojmesačnej subjektívnej lehoty je stanovený subjektívnym momentom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym okamihom, od ktorého sa dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Z obsahu spisu súd síce zistil, že návrh na obnovu konania bol podaný dňa 13.6.2014 a navrhovateľ v podanom návrhu na obnovu konania presne uviedol okamih, kedy sa o dôvode obnovy konania dozvedel, t.j. konkrétne dňa 28.5.2014, keď ho Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS odkázalo na stránku Ministerstva spravodlivosti SR na prístupné rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie. Súd však toto tvrdenie navrhovateľa nepovažoval za preukázané. Rozhodnutia, na ktoré navrhovateľ poukázal boli zverejnené na viacerých webových sídlach už v čase ich právoplatnosti, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 29.6.2011 sp. zn. 2Co/137/2010 bolo uverejnené už 29.6. 2011.

(<<http://otvorenesudy.sk/decrees/241841?q=2Co%2F137%2F2010>>).

Na základe uvedeného súd konštatuje, že navrhovateľ mal možnosť oboznámiť sa s rozhodnutiami už v čase ich zverejnenia a prehlásenie, že sa o nich dozvedel až dňa 13.6.2014 súd jednoznačne považoval za nepreukázané a tendenčné.

Súd ďalej poukazuje na to, že navrhovateľ mal možnosť v pôvodnom konaní podať odpor proti platobnému rozkazu a uviesť všetky skutočnosti, rozhodnutia i dôkazy, ktorými spochybňuje uplatnený nárok. Z vydania platobného rozkazu proti navrhovateľovi ako spotrebiteľovi, nie je možné vyvodiť, že uvedené je dôvod pre obnovu konania. Prípadné porušenie § 172 ods. 9 OSP súdom, nie je takou skutočnosťou, ktorú účastník pôvodného konania, nemohol použiť bez svojej viny.

Pokiaľ ide o navrhovateľom v priebehu konania predložené rozsudky súdov Slovenskej republiky, tieto nie sú pre predmetnú vec právne významné, keďže sudcovia Slovenskej republiky rozhodujú nezávisle v súlade s čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom. Všetky ostatné rozhodnutia, na ktoré navrhovateľ poukázal,

sa týkajú povinností členských štátov Európskej únie dosiahnuť, aby povinnosti uložené Smernicou Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách boli plnené.

Navrhovateľ neoznačil rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, s ktorým by mal byť v rozpore právoplatný platobný rozkaz.

Čo sa týka tvrdenia navrhovateľa, že ide o skutočnosti a dôkazy, ktoré navrhovateľ nemohol v pôvodnom konaní použiť bez svojej viny, súd konštatuje, že navrhovateľov interpretovaný názor, nemožno považovať za právne relevantný.

Po právoplatnosti platobného rozkazu síce niektoré všeobecné súdy v obdobných konaniach, na ktoré odvolateľ poukázal vyslovili, že zmluvná pokuta dojednaná v zmluvách spoločnosti odporcu je neplatná, avšak toto tvrdenie nie je takou skutočnosťou, rozhodnutím či dôkazom, ktoré bez svojej viny navrhovateľ nemohol použiť v pôvodnom konaní.

Na základe uvedeného mal súd za to, že nie sú splnené podmienky na obnovu konania v zmysle § 228 ods. 1 OSP v spojení s § 234 ods. 1 OSP, a preto návrh navrhovateľa na obnovu konania zamietol. Z vyššie uvedených dôvodov potom súd zamietol aj návrh navrhovateľa na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu 10Ro/356/2010, a to práve z dôvodu, že nebol daný dôvod na nariadenie obnovy konania a platobný rozkaz je právoplatný a vykonateľný.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 151 ods. 3 OSP tak, že o nich bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.